

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722200097
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2722200097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Jozef Mačej v právnej veci žalobcu: Union poisťovňa, a. s., IČO 31 322 051, so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, proti žalovanému: A. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/X, C., právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Vanek, advokát, so sídlom Potočná 169/85, Skalica, o zaplatenie 1.598,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 1Csp/3/2022-79 zo dňa 21. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudok súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1598,71 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 11.10.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

2. Napadnutý rozsudkom súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 788 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 2 písm. h), § 4 ods. 1, 2, § 10 ods. 1 písm. a), § 12 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 15.3.2018 žalobca a žalovaný ako poistník uzavreli poistnú zmluvu č. 71279989 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EVČ: C. so začiatkom poistenia 15.3.2018 na dobu neurčitú. Podľa záznamu dopravnej nehody zo dňa 15.3.2020 došlo dňa 14.3.2020 o 16:00 hod. k dopravnej nehode. Verzia dopravnej nehody bola, že vodič motocykla zn. Yamaha D. A. neprispôsobil svoje správanie situácii v cestnej premávke, zľakol sa sprava z parkoviska prichádzajúceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, ktoré viedol žalovaný, začal brzdiť a strhol riadenie vľavo, kde narazil do zaparkovaných vozidiel. Účastníkmi dopravnej nehody boli D. A. ako vodič motocyklu a žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. Škoda Octavia. Ako zodpovedný subjekt bol označený D. A.. Pri nehode došlo k poškodeniu zaparkovaného motorového vozidla zn. Renault Megane, EVČ: C., vlastníkom ktorého je A. E. F. - Exekútorský úrad a zaparkovaného motorového vozidla zn. Škoda Praktik, EVČ: C., vlastníkom ktorého je APROXIMA, s.r.o.. Listom označeným ako „Refundácia“ zo

dňa 24.9.2020 Generali poisťovňa, a.s. požiadala žalobcu o refundáciu sumy 5.062,58 eur, ktorá bola poukázaná ich poistenému. V zmysle dojednanej poisťnej zmluvy bola z poistného plnenia odpočítaná spoluúčasť vo výške 266,45 eur. Zároveň požiadala o náhradu škodu poistenému, ktorá mu nebola z poistenia motorového vozidla uhradená. Rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/23/2021-227 zo dňa 23.6.2021 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom a obvineným – žalovaným tak, že žalovaný je vinný, že dňa 14.3.2020 v čase o 16:00 hod. na rovnom úseku cesty miestnej komunikácie ulice Záhradnej v meste Skalica viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČ: C., pri vchádzaní na cestu z parkoviska nedal prednosť v jazde motocyklu zn. Yamaha YZF-R125, EČ: E., ktorý po ceste viedol vodič D. A., na vzniknutú situáciu vodič A. zareagoval intenzívnym brzdením a strhnutím vedenia motocykla vľavo, kde narazil do zaparkovaných vozidiel zn. Renault Megane, EČ: C. a Škoda Praktik, EČ: C. a pri tomto utrpel vodič D. A. ľahké zranenie: pohmoždenie pľúc a zlomeninu hrudnej kosti s dobou liečenia do 21 dní, čím vodič A. A. porušil dôležitú povinnosť uloženú mu v ustanovení § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona. Dňa 13.9.2021 bola na účet Generali poisťovne, a.s. zaslaná suma 5.062,58 a dňa 16.9.2021 bola na účet poškodenej poisťenej E. F. zaslaná suma 266,45 eur. Podľa hlásenia škodovej udalosti zo dňa 26.7.2021 žalovaný oznámil poisťovni vznik škodovej udalosti - dopravná nehoda zo dňa 14.3.2020, kde bol poškodený D. A., ktorému vznikla škoda na motocykle a škoda na zdraví a ako vinník bol označený žalovaný. Podľa hlásenia škodovej udalosti zo dňa 5.10.2020 žalovaný oznámil poisťovni vznik škodovej udalosti - dopravná nehoda zo dňa 14.3.2020, kde bola poškodená A. E. F., ktorej vznikla škoda na vozidle zn. Renault A22 a škoda na zdraví D. A., ktorému vznikla škoda na motocykli a škoda na zdraví; v časti označenia vinníka bolo uvedené „v šetrení“. Podľa oznámenia o úhrade plnenia zo dňa 9.9.2021 bolo poškodenej A. E. F. oznámené, že škodová udalosť zo dňa 14.3.2020 bola zlikvidovaná a na účet poškodenej je poukázaná suma 266,45 eur. Podľa oznámenia o úhrade plnenia zo dňa 9.9.2021 bolo poškodenej Generali poisťovni, a.s. oznámené, že škodová udalosť zo dňa 14.3.2020 bola zlikvidovaná a na účet poškodenej je poukázaná suma 5.062,58 eur. Výzvou na úhradu zo dňa 20.9.2021 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 1.598,71 eur v lehote do 10.10.2021. Listom zo dňa 5.10.2021 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu nesúhlasil s úhradou sumy 1.598,71 eur, nakoľko žalovaný neporušil žiadnu povinnosť, keďže sa nejednalo o škodovú udalosť ale o dopravnú nehodu a preto nie je možné § 10 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení aplikovať. Bezprostredne po dopravnej nehode bol za vinníka určený D. A.. Zo stanoviska žalobcu zo dňa 18.10.2021 vyplýva, že ten trval na úhrade sumy, nakoľko každá dopravná nehoda je škodovou udalosťou. Podľa stanoviska žalovaného zo dňa 26.10.2021 žalovaný trval na tom, že podľa záznamu dopravnej nehody ODI v Senici bol za nehodu zodpovedný iný subjekt, túto skutočnosť treba zohľadniť ako dôvod hodný osobitného zreteľa.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že po vykonaní dokazovania a právnom posúdení sporu dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami existoval poisťný vzťah vyplývajúci zo zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Octavia, EVČ: C. XXX E., že dňa 14.3.2020 došlo k dopravnej nehode, účastníkmi ktorej bol žalovaný a motocyklista D. A., pri ktorej došlo k poškodeniu vozidla zn. Renault, EVČ: C. XXX G., vo vlastníctve E. F. a ku škode na zdraví motocyklistu D. A.. Nebolo sporné ani to, že žalobca ako poisťovateľ uhradil poškodenej Generali poisťovni, a.s. sumu 5.062,58 eur a poškodenej E. F. sumu 266,45 eur z PZP žalovaného. Sporným v konaní bolo, či bol žalovaný ako poistený povinný oznámiť poisťovni vznik škodovej udalosti do 15 dní odo dňa jej vzniku a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovaný túto povinnosť nesplnil. Tvrdenia žalovaného o tom, že žiadnu škodu nespôsobil, súd prvej inštancie vyhodnotil ako nepravdivé, nakoľko zodpovednosť žalovaného za škodu jednoznačne vyplýva z trestného rozsudku sp. zn. 6T/23/2021 zo dňa 23.6.2021 ako aj zo záverov znaleckého posudku vypracovaného v rámci trestného konania znalcom z odboru dopravy Ing. Adrianom Pupalom. Dopravná nehoda zo dňa 14.3.2020, ktorú spôsobil žalovaný, je škodou udalosťou podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení a žalovaný mal povinnosť písomne oznámiť vznik škodovej udalosti a to do 15 dní odo dňa jej vzniku. Uvedenú povinnosť si žalovaný nesplnil, keď škodovú udalosť oznámil až dňa 5.10.2020, teda takmer 7 mesiacov po dopravnej nehode a preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu plnenia, ktoré vyplatil poškodeným. Žalovaný na svoju obranu uvádzal, že neporušil žiadnu povinnosť, pretože nespôsobil žiadnu škodu vzhľadom na to, že za vinníka dopravnej nehody bol podľa záznamu o dopravnej nehode označený vodič motocykla p. A.. O svojom postavení ako vinníka sa dozvedel až na základe znaleckého posudku vypracovaného v rámci trestného konania a

následne po oboznámení sa s ním oznámil škodovú udalosť žalobcovi. Neskôr na pojednávaní uviedol, že s obsahom znaleckého posudku sa žalovaný oboznámil pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu v rámci trestného konania. Tieto skutočnosti sú podľa žalovaného dôvodmi osobitného zreteľa, pre ktoré neoznámil vznik škodovej udalosti včas. Dňa 28.8.2020 bol vo veci vypracovaný Znalecký posudok č. 21/2020 znalcom z odboru dopravy Ing. Adrianom Pupalom za účelom vykonania analýzy nehodového deja a určenia príčiny vzniku dopravnej nehody. Na základe tohto znaleckého posudku bolo začaté trestné stíhanie žalovaného uznesením zo dňa 22.10.2020. Podľa záznamu o nazretí do vyšetrovacieho spisu bolo dňa 3.12.2020 právnenému zástupcovi žalovaného umožnené nazretie do vyšetrovacieho spisu. Podľa záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu boli žalovaný dňa 4.2.2021 ako aj jeho obhajca dňa 6.2.2021 upozornení na možnosť preštudovania vyšetrovacieho spisu, ktoré sa uskutočnilo dňa 10.2.2021. Z týchto skutočností podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že tvrdenia žalovaného o tom, kedy sa dozvedel o tom, že je vinníkom, neboli preukázané. Žalovaný tvrdil, že škodovú udalosť nahlásil po tom, ako sa pri záverečnom preštudovaní spisu dozvedel o tom, že je vinníkom nehody. Záverečné preštudovanie spisu bolo dňa 10.2.2021, na ktorom však žalovaný ani jeho obhajca neboli prítomní. Vznik škodovej udalosti žalovaný nahlásil poisťovni dňa 5.10.2020, teda ešte predtým, ako bolo vo veci začaté trestného stíhanie voči jeho osobe a predtým, ako jeho právny zástupca nahliadol do vyšetrovacieho spisu. Žalovanému už z uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 14.5.2020 muselo byť zrejmé, že je pravdepodobne vinníkom nehody a že určenie zodpovedného subjektu v zázname o nehode bolo spochybnené. Medzi týmto uznesením a hlásením škodovej udalosti poisťovni nedošlo k žiadnej skutočnosti (žalovaný ju netvrdil ani nepreukázal), pre ktorú žalovaný škodovú udalosť ohlásil až dňa 5.10.2021. Žalovaný vzhľadom na svoju nesúrodú argumentáciu existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nepreukázal. Vzhľadom na uvedené bolo preukázané, že bez dôvodov osobitného zreteľa žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 10 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení a neoznámil vznik škodovej udalosti v zákonom uloženej lehote. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie poistného plnenia až do výšky vyplatenej škody, pričom si uplatnil proti žalovanému iba časť takto zaplateného poistného plnenia, a to 30% zo sumy 5.329,03 eur. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.598,71 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy, keď dlžnú sumu neuhradil v lehote stanovenej žalobcom. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy listom zo dňa 20.9.2021 v lehote do 10.10.2021. Uplynutím lehoty na plnenie sa dostal žalovaný do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka od 11.10.2021 do zaplatenia. Výška úrokov z omeškania bola určená podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu, keďže žalobca bol v konaní plne úspešný.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasí, pričom má za to, že v priebehu konania uniesol dôkazné bremeno a súd prvej inštancie prísne formálne a jednostranne vykladal a hodnotil jednotlivé dôkazy a skutkový stav. Podľa záznamu dopravnej nehody zo dňa 15.3.2022 je zrejmé, že po dopravnej nehode bol príslušným ODI určený za vinníka dopravnej nehody D. A., teda nie žalovaný. Žalovaný v tom momente nemal žiadnu vedomosť o tom, že by spôsobil škodu, ktorú by mal hradiť poisťník z povinného zmluvného poistenia, čo jednoznačne možno objektívne hodnotiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre neohlásenie dopravnej nehody v 15 dňovej lehote. Žalovaný poukazuje na zmätočnú argumentáciu súdu prvej inštancie, ktorý polemizuje o tom, kedy sa žalovaný dozvedel, resp. mohol dozvedieť, že bol v trestnom konaní označený za vinníka dopravnej nehody a skutočnosti z vyšetrovacieho spisu vykladá zásadne v neprospech žalovaného. Dopravná nehoda sa stala dňa 14.3.2020, pričom za vinníka nehody bol označený poškodený D. A.. Trestné stíhanie v danej veci začalo vydaním uznesenia zo dňa 14.5.2020, pričom z tohto však nie je možné prijať záver o tom, že vinníkom nehody bol žalovaný. Žalovaný po oboznámení sa s výsledkom znaleckého dokazovania ohlásil dňa 5.10.2020 žalobcovi dopravnú nehodu. Obvinenie bolo žalovanému vznesené na základe znaleckého posudku zo dňa 28.8.2020 až uznesením zo dňa 22.10.2020. Zákon o povinnom zmluvnom poistení, Občiansky zákonník, ani iný súvisiaci právny predpis, pojem pravdepodobný vinník neupravuje, preto ani nie je možné ukladať takémuto subjektu povinnosti a logicky preto nie sú povinnosti, ktoré by mohol takýto zmyslený subjekt porušiť. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva odpovede na zásadné otázky vo vzťahu k opodstatnenosti uplatneného nároku. Žalovaný oznámil žalobcovi vznik poistnej udalosti skôr, než

mu bolo vznesené obvinenie, teda nečakal až na právoplatné rozhodnutie v rámci trestného stíhania. Súd prvej inštancie však pri odôvodňovaní svojho rozsudku postupoval nedôsledne, formalisticky, vykonané dôkazy hodnotil výlučne na ľarchu žalovaného a danú vec nesprávne právne posúdil. Odkaz súdu prvej inštancie na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je nedôvodný, keďže v konaní sp. zn. 3Cdo/257/2009 Najvyšší súd SR riešil situáciu, kedy osoba povinná v zmysle ustanovenia § 10 zákona o povinnom zmluvnom poistení neohlásila nehodu poisťovateľovi vôbec (bez dôvodov hodných osobitného zreteľa), resp. nepreukázala ohlásenie nehody poisťovateľovi, kým v prejednávacom prípade je ale dodatočné oznámenie nehody poisťovateľovi žalovaným nesporné. Žalovaný ďalej v odvolaní poukázal na ustanovenie § 825 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje zákaz zníženia poistného plnenia poškodenému v dôsledku porušenia povinností poistného. Vzhľadom na to, že v zmysle ustanovenia § 825 Občianskeho zákonníka nemôže poisťovňa znížiť plnenie voči poškodenému, je oprávnená plnenie z poistnej zmluvy znížiť, podľa tohto. aký vplyv malo toto porušenie povinností na rozsah povinnosti poisťovne plniť (§ 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaný v priebehu konania nepreukázal dôvod hodný osobitného zreteľa a argumentácia žalovaného je irelevantná. Dôvody uvádzané žalovaným nemôžu v žiadnom prípade spĺňať definíciu dôvodu hodného osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno považovať, že žalovaný nebol vinníkom dopravnej nehody, pretože to ani pri rozhodovaní o zákonom nároku nie je dôležité, určujúcim je, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa vzťahovala poistná zmluva. Žalovaný mal od začiatku vedomosť o vzniku škodovej udalosti (t. j. odo dňa 14.3.2020, ohlásená bola žalovaným až dňa 5.10.2020). Žalovaný ako poistník sám viedol motorové vozidlo, ktorou prevádzkou bola spôsobená škodová udalosť. Žalobca považuje napadnutý rozsudok a jeho zdôvodnenie za právne správne a jeho závery sú dostatočným a logickým spôsobom zdôvodnené a v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 1.598,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.10.2021 do zaplatenia. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či v konaní pred súdom prvej inštancie bolo zachované právo žalovaného na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

12. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalovaný uvádzal v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v preskúmanom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

14. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku.

15. Jednou z odvolacích námietok žalovaného, pritom však zásadnou, bolo namietanie, že rozsudok súdu prvej inštancie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti, keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku nedáva odpoveď na základné otázky vo vzťahu k opodstatnenosti uplatneného nároku.

16. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé, pričom konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

17. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah

súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

18. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovaným v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalovaný s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel.

19. Ďalej žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, keď dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že žalovaný nepreukázal dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý neohlásil žalobcovi vznik dopravnej nehody v 15-dňovej lehote, v dôsledku ktorých dospel k záveru, že žaloba o zaplatenie sumy 1.598,71 eur s príslušenstvom je dôvodná.

20. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohli uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku. Ak žalovaný v odvolaní poukazuje na nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, resp. pochybenie pri vyhodnotení skutkového stavu, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa ustanovenia § 383 Civilného sporového poriadku viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

21. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

22. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

23. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

24. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné

skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

25. S poukazom na dôvody podanej žaloby o zaplatenie sumy 1.598,71 eur s príslušenstvom, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že pre posúdenie opodstatnenosti žaloby bolo v súdenom spore rozhodujúcim zistenie, či boli splnené predpoklady na náhradu vyplateného poisteného plnenia žalobcom od žalovaného z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného oznámiť žalobcovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku. Spornou a odvolaním nastolenou otázkou bolo posúdenie, či na strane žalovaného existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovaný porušil svoju povinnosť oznámiť žalobcovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku.

26. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27. Podľa § 2 písm. e), f), h) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie poistníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len "poistná zmluva"), poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, škodovou udalosťou skutočnosť, ktorá môže byť dôvodom vzniku práv poškodeného na plnenie poisťovateľa alebo kancelárie.

28. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky.

29. Podľa § 12 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o povinnom zmluvnom poistení“) poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4.

30. Ustanovenie § 10 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení ukladá poistenému oznamovaciu povinnosť o vzniku škodovej udalosti. Poistenému je zákonom uložená 15-dňová lehota na oznámenie skutočnosti, že došlo ku škodovej udalosti, pokiaľ táto vznikla na území SR. Všeobecné poistné podmienky alebo poistná zmluva môžu ustanoviť, že v určených prípadoch možno uvedené lehoty predĺžiť. Oznámenie škodovej udalosti patrí medzi základné povinnosti poisteného. Splnenie tejto povinnosti je veľmi dôležité najmä vo vzťahu k poškodenému. Až na základe tohto oznámenia môže poisťovateľ nahradiť škodu za poisteného poškodenému. Lehota v trvaní 15 dní začína plynúť odo dňa, kedy došlo ku škodovej udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na plnenie od poisťovne. Oznamovaciu povinnosť má poistený, t. j. subjekt, na ktorého sa poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vzťahuje. Ak má mať oznámenie právne účinky, musí byť dané poisťovateľovi v písomnej forme. Poistený je povinný oznámiť poisťovateľovi škodovú udalosť, ktorá môže byť dôvodom vzniku práva na poistné plnenie.

31. Predpokladom vzniku nároku poisťovateľa proti poistníkovi v zmysle citovaného ustanovenia § 12 ods. 1 písm. g) zákona o povinnom zmluvnom poistení je, že poisťovateľ vyplatil poškodenému poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a poistený po jej vzniku neoznámil

poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní. Ide o špecifický postihový nárok poisťovateľa upravený v zákone o povinnom zmluvnom poistení. Ide teda o postih, ktorý smeruje proti poisťníkovi.

32. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané porušenie zákonnej povinnosti žalovaným z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa by mal byť natoľko závažná, aby bola nimi opodstatnená výnimočnosť upustenia od postihu poisťníka pre nesplnenie jeho zákonnej povinnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa musia teda spočívať v okolnostiach takej povahy, že od poisteného by nebolo spravodlivé požadovať, aby si svoju zákonnú povinnosť splnil (napr. dlhodobá hospitalizácia poisteného v nemocnici), alebo ktoré v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou mu objektívne znemožňujú splnenie zákonnej povinnosti (napr. nevedomosť poisteného o škodovej udalosti). O žiaden takýto, ani iný dôvod hodný osobitného zreteľa, sa však v danej veci nejedná. Žalovaný ako dôvod hodný osobitného zreteľa uvádzal, že po dopravnej nehode bol príslušným ODI Senica určený za vinníka dopravnej nehody D. A., pričom pre vyriešenie otázky zavinenie bolo potrebné do trestného konania pribrať znalca a žalovaný ohlásil žalobcovi nehodu dňa 5.10.2020 ešte pred vznesením obvinenia uznesením zo dňa 22.10.2020 na základe znaleckého posudku zo dňa 28.8.2020. Tieto žalovaným uvádzané dôvody nepovažoval súd prvej inštancie správne za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalovaný nemusel oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti v zákonnej lehote. Nie je totiž rozhodujúcim, ako sa snaží žalovaný navodiť v odvolaní, či mal v čase dopravnej nehody vedomosť, kto je vinníkom dopravnej nehody, ale rozhodujúcim je skutočnosť, že škodová udalosť nastala a mohla byť dôvodom na poskytnutie poistného plnenia. Určujúcim je, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, na ktoré sa poistná zmluva vzťahovala. Dôvody hodné osobitné zreteľa uvádzané žalovaným mu žiadnym spôsobom neznemožňovali, ani mu nesťažovali oznámiť vznik škodovej udalosti poisťovateľovi. Neoznámenie škodovej udalosti riadne a včas podľa zákona treba pripísať na vrub žalovaného. V danom prípade tak boli splnené podmienky pre vznik práva žalobcu domáhať sa voči žalovanému náhrady časti vyplateného poistného plnenia.

33. Súd prvej inštancie preto správne ustálil, že žalovaný ako poistený bez dôvodov hodných osobitného zreteľa neoznámil písomne žalobcovi ako poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku, čím porušil zákonnú povinnosť uvedenú v ustanovení § 10 ods. 1 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, potom viedli k naplneniu podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 12 ods. 1 písm. g) zákona o povinnom zmluvnom poistení, keďže poskytovali bezpečne zistený skutkový stav, ktorý bolo možné podriaďiť pod uvedené hmotnoprávne pravidlo. Zákonným následkom porušenia povinností je vznik práva poisťovateľa uplatniť si proti poisťníkovi bez ďalších podmienok nárok na náhradu poistného plnenia. Žalovaný v odvolaní vychádza z odlišných skutkových záverov, než súd prvej inštancie a robí z vykonaných dôkazov vlastné právne závery týkajúce sa nároku žalobcu na zaplatenie sumy 1.598,71 eur s príslušenstvom. Vzhľadom k uvedenému mal odvolací súd za to, že nebolo možné vyhodnotiť odvoláciu argumentáciu žalovaného vo vzťahu k pochybeniu súdu prvej inštancie v skutkových zisteniach a v právnom posúdení veci za opodstatnenú.

34. Žalovaný v odvolaní poukázal na ustanovenia § 825 a § 799 Občianskeho zákonníka. K nemožnosti aplikácie týchto zákonných ustanovení sa dostatočne v napadnutom rozsudku (ods. 32., 37. rozsudku súdu prvej inštancie) vyjadril súd prvej inštancie a odvolací súd nemá k záverom súdu prvej inštancie o tejto otázke viac čo dodať.

35. Žalovaný tiež nesúhlasil s poukazom súdu prvej inštancie na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 257/2009 zo dňa 14.3.2011, keďže sa v ňom riešila odlišná skutková situácia spočívajúca v nepreukázaní oznámenia nehody poisťovateľovi, kým v prejednávanej veci bolo oznámenie nehody poisťovateľovi bolo nesporným. Aj napriek odlišným skutkovým okolnostiam prípadu je výklad účelu ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g) zákona o povinnom zmluvnom poistení Najvyšším súdom SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo 257/2009 zo dňa 14.3.2011 použiteľný aj v súdenom spore: „Účelom ustanovenia § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. nie je len to, aby poistený nahradil poisťovateľovi (celkom alebo sčasti) poistné plnenie poskytnuté za poisteného poškodenému. Uvedené ustanovenie má zároveň viesť poisteného (poistených) k riadnemu plneniu jeho (ich) povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu poistenia, vrátane oznamovacej povinnosti - náhrada, na ktorú má v

takom prípade poisťovateľ právo, vyjadruje aj určitý majetkový postih poisteného za to, že nesplnil svoju povinnosť uloženú v § 10 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z..“

36. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.598,71 eur s príslušenstvom.

37. V súvislosti s prejavom nespokojnosti žalovaného s preskúmaným rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom žalobcu. Odvolacie námietky žalovaného ohľadne nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, nesprávnych skutkových a právnych záverov konštatovaných súdom prvej inštancie, vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

38. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené.

39. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

40. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne zdôvodnenie. Nakoľko odvolací súd považuje preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o vyhovení žalobe za vecne správny, keď žalovaný žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku o náhrade trov konania v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu nespochybnil (v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti), nie je jeho odvolanie opodstatnené.

41. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

42. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

43. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).